RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.742 van 1 april 1999
in de zaak A. 81.899/VII-17.570.

In zake : de b.v.b.a. DE HOEVE,
gevestigd te LIER,
Oud-Strijderslaan 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DE HOEVE op 11 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 oktober 1998, waarbij haar beroep ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem van 2 juni 1998 houdende de weigering van de vergunning tot het exploiteren te 2160 Wommelgem, Herentalsebaan 314 van een hinderlijke inrichting, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten A.-P. VAN IMPE, loco Advocaat W. MOORS, en E. BREWAEYS die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Adjunct van de Directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt uiteenzet :

"Dancing DE HOEVE bestaat reeds gedurende meer dan 40 jaar als dansgelegenheid en wordt sinds 13 jaar uitgebaat door verzoekster;

bij eventuele sluiting van dancing DE HOEVE is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekster evident;

de bestreden beslissing heeft onvermijdelijk tot gevolg dat verzoekster de deuren van haar handels-uitbating dient te sluiten, waardoor verzoekster wellicht in een toestand zal terechtkomen, die vergelijkbaar is met een faillissement;

- zie R.v.St., nr. 38.506, 16.1.1992, DE KONINCK;

waar thans tientallen personen op regelmatige basis zijn tewerkgesteld bij verzoekster, dienen deze allen ontslagen te worden, met materieel - en moreel leed voor deze personen en hun gezinnen tot gevolg, terwijl het vast kliënteel van DE HOEVE op zijn minst teleurgesteld zal zijn ingevolge de sluiting ervan;

ook de financiële- en sociale positie van de zaakvoerder van verzoekster zal nefaste gevolgen ondergaan;

hiervoor kan verwezen naar de petitie, welke ten gunste van verzoekster door circa 550 klanten werd ondertekend en ten onrechte buiten beschouwing werd gelaten door verweerster;

de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing impliceert noodzakelijkerwijze de sluiting van DE HOEVE, zodat sprake is van directe broodroof ten nadele van verzoekster, aangezien zij in de onmogelijkheid zal verkeren om de exploitatie opnieuw op te starten;

- zie R.v.St., nr. 38.373, 20.12.1991, D'HEEZ;

verder dient opgemerkt dat ingevolge de vele negatieve publicaties, welke in de pers werden betiteld als 'Het licht moet uit in DE HOEVE', 'Heibel rond dancing DE HOEVE' en 'Wommelgem straft dancing DE HOEVE' vele klanten van verzoekster zijn weggebleven, met een vermindering van inkomsten voor verzoekster tot gevolg;

uit het kasboek van verzoekster blijkt immers duidelijk dat haar inkomsten tijdens de maand juni 1995, dus vóór elke negatieve publiciteit, 642.420 frank bedroegen, terwijl de ontvangsten in juli 1996 slechts 470.390 frank bedroegen;

- zie stukken 14 tot en met 17;

Ingevolge de diverse administratieve procedures en de eraan gehechte mediabelangstelling zijn de inkomsten van verzoekster steeds verder gedaald met een actuele vermindering van meer dan 50%;

de huidige toestand van onzekerheid nopens het voortbestaan van dancing DE HOEVE werkt deze dalende tendens nog meer in de hand, dit terwijl de kosten voor verzoekster dezelfde blijven als voorheen en zij tevens nog een openstaande schuld heeft jegens de gemeente Wommelgem van meer dan 6 miljoen frank, dit

o.m. wegens de heraanleg van de achterliggende Hofstraat en aangrenzende rioleringen;

verzoekster heeft het recht om haar exploitatie verder te zetten, zolang geen definitieve uitspraak bestaat nopens de door haar ingediende vergunnings-aanvraag dd. 8 april 1998, dit conform artikel 16 Milieuvergunningsdecreet;

gelet op de ratio legis van dit artikel past het de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen;

ten overvloede kan nog gewezen op het vonnis dd. 21 december 1998 der Correctionele Rechtbank te Antwerpen, waarbij de zaakvoerder van 'DE HOEVE' strafrechterlijk werd veroordeeld tot betaling van een zware geldboete van 2.000.000 frank, waarvan 600.000 frank effectief, alsmede tot sluiting van de handelsuitbating van verzoekster totdat hij over een geldige milieuvergunning zal beschikken om de enkele reden van niet-naleving van het vervroegd sluitings-uur en het hieruit voortvloeiende gebrek aan geldige milieuvergunning;

hoewel tegen dit vonnis inmiddels hoger beroep werd aangetekend, hoeft het geen betoog dat het risico blijft bestaan dat verzoekster gedwongen zal worden haar deuren voorgoed te sluiten en onmiddellijk in haar bestaan wordt bedreigd";

Overwegende dat de verwerende partij van haar kant doet gelden :

"Verweerster betwist dat de weigering van de vergunning onvermijdelijk tot het faillissement van de BVBA DE HOEVE zal leiden. Niets belet immers een verderzetting van de exploitatie van de inrichting zonder dansactiviteiten.

Verzoekster heeft trouwens op 13 januari 1999 bij het schepencollege van Wommelgem een melding gedaan van het lozen van huishoudelijk afvalwater (rubriek 3.3.) in het raam van de exploitatie van een drank-gelegenheid en een ontmoetingscentrum. Van een dansgelegenheid is geen sprake meer. Een fotokopie van dit meldingsformulier is in bijlage 7 opgenomen.

De politiecommissaris van Wommelgem van zijn kant bevestigt dat de dansvloer in 'DE HOEVE' werd opgebroken en vervangen door een bakstenen vloer waarop een viertal hoge tafels werden geplaatst.

Een fotokopie van het bestuurlijk verslag dd. 14 januari 1999 van de politiekorpschef is in bijlage 8 opgenomen";

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat op 13 januari 1999, na de bestreden beslissing, de verzoekende partij melding heeft gedaan van een vergunningsplichtige inrichting klasse 3, namelijk een drankgelegenheid en ontmoetingscentrum; dat in een bestuurlijk verslag van 14 januari 1999 onder meer staat te lezen :

> "de BVBA DE HOEVE heeft te kennen gegeven dat de inrichting veranderd is, zodat zij niet meer onder rubriek 32.1 (Feestzalen en lokalen met dansgelegenheid, met uitzondering van éénmalig georganiseerde dansactiviteiten, in tenten of bij gelegenheid van kermissen, carnavals, e.d. met een totale oppervlakte van de lokalen van 100 m² of meer) zouden vallen.
>
> Hebben ter plaatse vastgesteld dat de vroegere dansvloer volledig is opgebroken en dat deze vervangen is door een vloer in baksteen. De bakstenen vloer leent zich, omwille van de structuur, niet tot dansvloer.
>
> Verder zijn er een viertal hoge tafels geplaatst, waardoor de ruimte van de voormalige dansvloer onderverdeeld is geworden in 'compartimenten'.
>
> Hierdoor is inderdaad, ons inziens, de gelegenheid (ruimte en geschikte vloer) om te dansen verdwenen.
>
> Hierdoor valt de instelling niet meer onder de rubriek 32.1: Feestzalen en lokalen met dansgelegenheid met uitzondering van éénmalig georganiseerde dansactiviteiten, in tenten of bij gelegenheid van kermissen, carnavals, e.d., met een totale oppervlakte van de lokalen van 100 m² of meer";

dat daaruit blijkt dat de inrichting thans een louter meldingsplichtige inrichting is geworden, welke in principe niet kan worden verboden; dat de verzoekende partij uit de exploitatie van die inrichting eveneens inkomsten zal betrekken; dat ter terechtzitting de verzoekende partij copies neerlegt van een door haar ingevuld kasboek voor de maanden januari en februari 1997, januari en februari 1998 en januari en februari 1999, waaruit zou moeten blijken dat de inkomsten dermate zijn gedaald dat thans een faillissement reëel is; dat evenwel die stukken de Raad van State er niet van overtuigen dat het beweerd financieel nadeel van zulk een omvang is dat de verzoekende partij -in tegen-

stelling tot voorheen- in haar voortbestaan wordt bedreigd en dit om volgende redenen :

- het grootste aandeel van de vermelde uitgaven betreffen ronde sommen met de vermelding "naar Bank"; er wordt niet gepreciseerd laat staan bewezen wat die uitgaven vertegenwoordigen; nochtans is de zaak-voerder van de verzoekende partij een "expert-boekhouder".
- de gegevens van de maand januari 1999 zijn niet relevant, daar de inrichting in die maand gedurende 2 weken was gesloten; in de maand februari 1999 werden er 229.695 frank inkomsten genoteerd, tegenover 271.900 frank niet gepreciseerde uitgaven; de ontvangsten blijken ten overstaan van de vroegere situatie wel tot ongeveer de helft te zijn verminderd, daar tegenover staat evenwel dat ook de uitgaven in dezelfde mate zijn verminderd; de niet controleerbare uitgaven overtreffen de inkomsten wel met 42.205 frank, doch in februari 1997 en in januari 1998 overtroffen de uitgaven ook de inkomsten en dit met respectievelijk 66.304 en 75.146 frank; aldus blijkt de financiële situatie thans niet slechter te zijn dan voorheen;

Overwegende dat het aangevoerd nadeel ten gevolge van de negatieve publicaties in de pers niet voortvloeit uit de bestreden beslissing; dat immers de neergelegde persartikelen het hebben over de veroordeling van de uitbater door de correctionele rechtbank van Antwerpen op 21 december 1998 wegens het niet respecteren van het verplichte sluitingsuur alsook wegens het verder exploiteren zonder milieuvergunning;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die

vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**